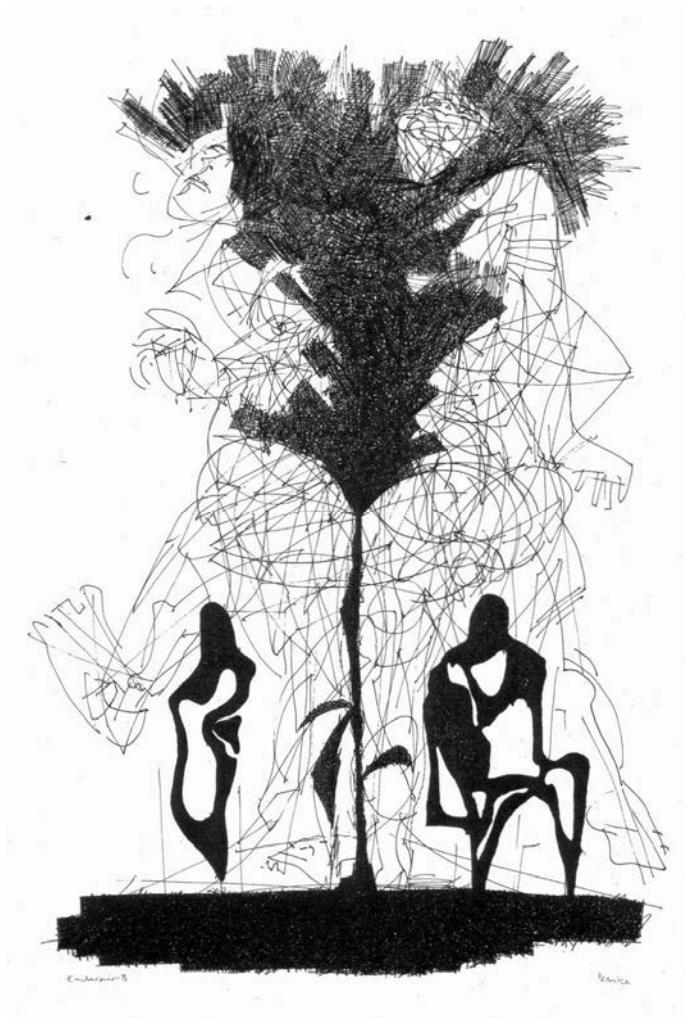

mint egy náthás kiskancsó” [98], „Lilike zihál, mint egy tüdőbeteg zsömlezacskó” [101]), „a kis finom alkalmak”-at (227), hétköznapi banalításokat felértékelő írói gesztusokban a *Meghívás...* sincs híján. A napi penzum témáján folyvást tépelődő Szív aggodalma indokolatlan – írói muníciója kimeríthetetlennek mutatkozik.

ÁDÁM ÉS ÉVA